

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414200728
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414200728.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom J. XXX, t.č. na neznámom mieste, v konaní o zaplatenie sumy 1.973,43 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 790,50 eura s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 02.05.2012 až do jej zaplatenia, vyčíslený úrok z omeškania zo splátok splatných za obdobie od 02.03.2011 do 01.05.2012 vrátane vo výške 41,44 eura to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 24.02.2014 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.973,43 eura, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 02.03.2010 do 01.05.2012 vo výške 192,- eur, ročného úroku z omeškania 9 % zo sumy 1.973,43 eura za obdobie od 02.05.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) z 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, IČO: 00151653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu žalovanú pohľadávku voči žalovanému, ktorá vznikla zo zmluvy uzavretej medzi postupcom a žalovaným 25.04.2008 č. 323619967 (ďalej len „ÚZ“) a ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe ÚZ postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v ÚZ a vo VOP. ÚZ obsahuje všetky znaky a splňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“). Poukázal na to, že zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy z nej sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení OZ neprichádza do úvahy pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v

obchodnom práve (§ 387 a nasl. ObZ) a preto aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia ObZ a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR z 27.03.2013 sp. zn.: 6M Cdo 4/2012. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 3.917,28 eura a pozostávala z istiny 2.734,0 eura, riadneho úroku 195,57 eura, úroku z omeškania 969,75 eura a ostatného príslušenstva 17,94 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 17,94 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 969,75 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa ÚZ postupca poskytol žalovanému úver vo výške 2.655,51 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 73,09 eura vždy k 1. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 01.03.2010 do 01.05.2012 v počte 27 a celkovej výške 1.973,43 eura. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Uplatnený úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu uhradil na uplatňované splátky 0,- eur. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 27 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 1.973,43 eura (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky). Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb žalobca vyčíslil 9 %-ný úrok z omeškania zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.03.2010 do 01.05.2012 vo výške 14,26 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.04.2010 do 01.05.2012 vo výške 13,70 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.05.2010 do 01.05.2012 vo výške 13,16 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.06.2010 do 01.05.2012 vo výške 12,60 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.07.2010 do 01.05.2012 vo výške 12,06 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.08.2010 do 01.05.2012 vo výške 11,50 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.09.2010 do 01.05.2012 vo výške 10,94 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.10.2010 do 01.05.2012 vo výške 10,40 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.11.2010 do 01.05.2012 vo výške 9,84 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.12.2010 do 01.05.2012 vo výške 9,30 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.01.2011 do 01.05.2012 vo výške 8,74 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.02.2011 do 01.05.2012 vo výške 8,18 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.03.2011 do 01.05.2012 vo výške 7,68 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.04.2011 do 01.05.2012 vo výške 7,12 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.05.2011 do 01.05.2012 vo výške 6,58 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.06.2011 do 01.05.2012 vo výške 6,02 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.07.2011 do 01.05.2012 vo výške 5,48 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.08.2011 do 01.05.2012 vo výške 4,92 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.09.2011 do 01.05.2012 vo výške 4,36 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.10.2011 do 01.05.2012 vo výške 3,82 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.11.2011 do 01.05.2012 vo výške 3,26 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.12.2011 do 01.05.2012 vo výške 2,72 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.01.2012 do 01.05.2012 vo výške 2,16 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.02.2012 do 01.05.2012 vo výške 1,60 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.03.2012 do 01.05.2012 vo výške 1,08 eura, zo sumy 73,09 eura za obdobie od 02.04.2012 do 01.05.2012 vo výške 0,52 eura a zo sumy 1.973,43 eura za obdobie od 02.05.2012 do zaplatenia.

Keďže sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk platobný rozkaz, ktorý tunajší súd v uvedenej veci podľa žaloby vydal 18.03.2014 pod č. k. 7Ro/43/2014-35, uznesením z 12.08.2014 č. k. 7Ro/43/2014-41 podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) bol platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený.

Pretože ani v priebehu ďalšieho konania sa nepodarilo napriek rozsiahlemu šetreniu zistiť miesto súčasného pobytu žalovaného, a následne ani osobu, ktorá by mohla žalovaného ako osobu na neznámom mieste zastupovať ako ustanovený opatrovník (rodičia žalovaného nesúhlasiaci s ustanovením za opatrovníka žalovanému prehlásili, že žalovaného nevideli cca 16 rokov), uznesením z 10.02.2015 č. k. 5C/88/2014-68 súd s poukazom na § 48 ods. 4 O. s. p. rozhodol, že písomnosti určené žalovanému sa mu budú v tomto konaní doručovať ich uložením v súdnom spise, teda tieto sa budú považovať za doručené žalovanému po uplynutí siedmich dní od ich vyhotovenia. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.03.2015.

Na výzvu súdu zástupca žalobcu v podaní z 27.03.2015 doplnil, že dňa 25.04.2008 uzatvoril postupca so žalovaným ÚZ, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 2.655,51 eura (80.000,- Sk). Dátum

poskytnutia úveru, ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného sú v platobnej histórii uvedené od položkou „Schválenie úveru“ a „Bezhot. čerpanie úveru“. V zmysle čl. I. ÚZ sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 14,15 % p.a., zaplatiť poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 1,66 eura (60,- Sk) mesačne a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 72,99 eura (2.199,- Sk) a splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 73,09 eura (2.202,- Sk) vždy k 1. dňu v mesiaci počnúc dňom 01.05.2008 a s konečnou splatnosťou dňa 01.05.2012. V zmysle čl. II. bodu 2 ÚZ žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil so VOP a Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalobca má zato, že zmluva má všetky náležitosti, ktoré pre ňu zákon v čase jej podpisu vyžadoval. Dňa 27.06.2013 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 3.917,28 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.734,02 eura, z riadneho úroku vo výške 195,57 eura, z poplatkov vo výške 17,94 eura a z úroku z omeškania vo výške 969,75 eura. Sumu 17,94 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 969,75 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Istina vo výške 2.734,02 eura pozostáva z neuhradeného úveru, poplatkov a zo zmluvných úrokov. Z poskytnutého úveru žalovaný uhradil sumu v celkovej výške 1.349,52 eura (úhrady sú v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyvn.“ + „Bezhot. splátka úveru“ + „Hot. splátka na úver“) - dňa 25.04.2008 2.199,- Sk, dňa 01.05.2008 2.202,- Sk, dňa 01.06.2008 2.202,- Sk, dňa 01.07.2008 2.202,- Sk, dňa 01.08.2008 2.202,- Sk, dňa 01.09.2008 2.202,- Sk, dňa 01.10.2008 54,90 Sk, dňa 03.10.2008 2.147,10 Sk, dňa 01.11.2008 12,10 Sk, dňa 10.11.2008 2.189,90 Sk, dňa 01.12.2008 12,80 Sk, dňa 05.12.2008 2.189,20 Sk, dňa 10.02.2009 146,18 eura, dňa 05.05.2009 125,16 eura, dňa 29.06.2009 118,24 eura, dňa 13.08.2009 115,08 eura, dňa 27.11.2009 92,64 eura, dňa 21.12.2009 47,24 eura a dňa 25.01.2010 47,24 eura. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 1.261,71 eura, na poplatky 72,99 eura a na úrok z omeškania 14,81 eura. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 166,31 eura sú v platobnej histórii označené ako „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“ a zmluvný úrok v celkovej výške 1.173,90 eura je v platobnej histórii označený ako „Zaúčt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac). Istina predstavuje súčet položiek „Bezhot. čerpanie úveru“ + „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“ + „Zaúčt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (2.655,51 eura + 166,31 eura + 1.173,90 eura - 1.261,71 eura = 2.734,02 eura). Podľa ÚZ postupca poskytol žalovanému úver vo výške 2.655,51 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 73,09 eura vždy k 1. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 01.03.2010 do 01.05.2012 v počte 27 a v celkovej výške 1.973,43 eura. Zvyšné splátky si neuplatňuje. Zároveň v pripojenej tabuľke rozšpecifikoval, koľko z každej jednotlivkej mesačnej splátky pripadalo na úhradu istiny a koľko na úhradu zmluvných úrokov. K § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOS“) poukázal na čl. I. 1 ods. 1, čl. I. 125 ods. 1 písm. a), čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, na Nálezy ÚS SR z 24.05.1995, PL.ÚS 16/95, z 03.03.1996, PL. ÚS 36/95, z 08.03.2011, III. ÚS 348/04-42. Podľa neho aplikáciou ust. § 5b ZoOS dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. I. 1 ods. 1 a čl. I. 1 ods. 2 Ústavy SR, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30.04.2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR § 5b ZoOS, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátanej súdov) ex offio prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku, a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného a účinného režimu právnej úpravy do ich nového režimu. Ak by súd aplikoval § 5b ZoOS na všetky prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo by k zotretiu princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci (Uznesenie ÚS SR, PL. ÚS 15/1998) a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Ústava SR priznáva každému z

účastníkov súdneho konania rovnaké postavenie. Odhliadnuc od skutočnosti, že možnosť zbaviť sa dlhu vznesením námietky premlčania už sama o sebe znamená zásah do majetkových práv a zásad dobrých mravov, prijatím § 5b ZoOS zákonodarca zašiel ešte ďalej a uložil súdom a iným orgánom povinnosť vyhľadávať dôvody, pre ktoré by mohol nárok veriteľa zamietnuť, či pre ktoré by nemusel priznať veriteľom uplatnený nárok v plnej výške a skúmať dôkazy v tomto svetle, čím zákonodarca de facto zlegalizoval postavenie súdu ako advokáta dlžníka. Porušil tým Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a narušil tiež zásadu rovnosti účastníkov konania a nestrannosti súdu, ktorá sa v civilnom procese prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a procesného postavenia subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje občianskoprávny súd (Nález ÚS SR, PL. ÚS 43/95). Nedovoleným spôsobom tak zasiahol do princípov právneho štátu. V plnej miere sa v tejto súvislosti stotožňuje s názorom sudcu Ústavného súdu SR Milana L'alíka, že zákonodarca a súdy Slovenskej republiky v oblasti ochrany spotrebiteľa zašli už tak ďaleko, že sa dotýkajú samej podstaty a primeranosti práva a absolútne nevýchovne, paternalisticky a v rozpore so zásadou rovnosti a zásadou, podľa ktorej právo patrí bdelym, ktoré by mali platiť aj pre „privilegovaného spotrebiteľa“, spotrebiteľa neprípustne zvýhodňujú v porovnaní s veriteľom, ktorému reálne hrozí riziko nevymoženia ani len elementárneho nároku bez príslušenstva. Spotrebiteľovi tak umožňujú legálne sa obohatiť na úkor veriteľa za asistencie súdov (odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu SR Milana L'alíka k nálezu sp. zn. I. ÚS 547/2012).

Žalovaný, ktorému ako už bolo uvedené sa zásielky doručovali uložením v súdnom spise, zostal v priebehu konania nečinný.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., ako banka (postupca) uzatvorila dňa 25.04.2008 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere č. 0323619967 (ÚZ), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru (druh úveru - spotrebný úver - bezúčelový) žalovanému jednorázovo a bezhotovostne vo výške 80.000,- Sk (2.655,51 eura), s úrokovou sadzbou premenlivou, ktorej výška ku dňu uzavretia zmluvy predstavovala 14,15 % p.a., RPMN 18,98 %, s dohodnutým poplatkom za správu úveru 60,- Sk (1,99 eura) a spracovateľským poplatkom 2.199,- Sk (72,99 eura), ďalej splatenie úveru v 49 mesačných splátkach, s výškou splátky 2.202,- Sk (73,09 eura), so splatnosťou prvej splátky 01.05.2008, s konečnou splatnosťou úveru 01.05.2012 a splatnosťou úrokov mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania - inkasom z inkasného účtu uvedenom v zmluve na v ÚZ uvedený účet dlžníka. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené sumou 30.297,- Sk (1.005,68 eura).

Žalovaný doposiaľ uhradil jednotlivými splátkami bližšie špecifikovanými v podaní zástupcu žalobcu z 27.03.2015 sumu 1.349,52 eura. K bezhotovostnému čerpaniu úveru žalovaným v dojednanej výške došlo dňa 25.04.2008. Podľa čl. II. bodu 2 ÚZ žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami ÚZ, ktorými sú VOP (Všeobecné obchodné podmienky postupcu s účinnosťou od 01.08.2002), Úverové podmienky (Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007), Sadzobník a Podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle ÚZ poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaný v uvedenom bode zároveň vyhlásil, že bol postupcom písomne informovaný o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to prostredníctvom Formuláru o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere.

Listom z 09.07.2013 adresovaným žalovanému (na adresu K. T., M. XX), oznamoval postupca žalovanému postúpenie pohľadávky z ÚZ Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE uzatvorenou 27.06.2013 vo výške 3.917,28 eura s príslušenstvom na žalobcu s tým, že vyššie uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkovi - žalobcovi na tam uvedený účet.

Nebolo sporné, že zmluva, na podklade ktorej si žalobca uplatnil žalovanú pohľadávku, je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (ako veriteľ - postupca, ktorý je bankou a konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník žalovaný - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), je

spotrebiteľskou zmluvou a konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase jej uzavretia (ZoSÚ). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu postupcu so žalovaným. Pritom nie je podstatné, podľa akého predpisu mala byť daná zmluva uzatvorená, pretože aj v prípade, ak bola uzavretá podľa iného právneho predpisu ako OZ, aj v takom prípade je potrebné s poukazom na § 52 ods. 2 OZ aplikovať na takúto zmluvu ustanovenia § 52 a nasl. OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách, bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o predmet alebo cenu plnenia, alebo ak ide o ustanovenia, ktoré boli individuálne dojednané) a ktorých príkladný výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ).

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 4, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve (jej nedostatok je sankcionovaný neplatnosťou zmluvy) a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne, ktorejkoľvek z náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) nemá s poukazom na § 4 ods. 3 písm. a) ZoSÚ za následok neplatnosť zmluvy (za predpokladu, že na základe takej zmluvy bol spotrebiteľský úver poskytnutý a spotrebiteľ ho začal čerpať), ale spôsobuje ten dôsledok, že úver na podklade úverovej zmluvy, v ktorej absentuje ktorákoľvek z uvedených náležitostí, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Z citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ vyplýva, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť o. i. zrejماً ako výška splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. Túto náležitosť pokiaľ ide o uvedenie, aká konkrétna má byť výška mesačnej splátky samotnej istiny a koľko predstavuje výška mesačnej splátky dojednaných úrokov a koľko výška mesačnej platby poplatkov včítane nákladov postupcu spojených s úverom (ako je to bez bližšej konkretizácie - rozčlenenia uvádzané v časti I. pod I. "Základné podmienky" pri výške mesačnej splátky "istiny" a jej splatnosti) predmetná ÚZ neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky súhrnnej splátky (označiac ju dokonca "len" za splátku istiny, hoci ako bude uvedené nižšie nešlo len o splátku istiny, ale aj úrokov), ktorá je u každej z počtu 49 splátok splatných v období od 01.05.2008 do 01.05.2012 uvedená vo výške 2.202,- Sk (73,09 eura) mesačne. Z tabuľky pripojenej zástupcom žalobcu k písomnému vyjadreniu z 27.03.2015 a vyhotovenej len pre účely tohto konania vyplýva, že časti zo splátok započítavané na istinu úveru, s rastúcim poradovým číslom splátky postupne rástli a naopak časti zo splátok započítavané na zmluvný úrok postupne klesali (č. I. 102 a nasl.). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že neurčito až zmätočne je v zmluve uvedená splatnosť úrokov, ktoré mali byť splatné (na rozdiel od vyčíslených mesačných splátok istiny splatných k 1. dňu v kalendárnom mesiaci) až v posledný deň kalendárneho mesiaca. To, že mesačné splátky v sebe zahŕňali nielen splátku úverovej istiny, ale aj (ak nie aj niečo ďalšie) aj splátky úrokov, čo potvrdzuje aj to, že súčet 49 mesačných splátok po 2.202,- Sk predstavuje až 107.898,- Sk, t.j. o 27.898,- Sk viac ako výška poskytnutého úveru (istina úveru). Pritom ako už bolo uvedené podľa ÚZ mali byť úroky splatné neskôr ako splátka istiny úveru, ktorá v sebe obsahovala aj splátku úrokov. Podľa ÚZ mali celkové náklady spojené s úverom (navýšenie) predstavovať 30.297,- Sk. Ak sa však k súčtu mesačných splátok (107.898,- Sk) pripočíta ako náklad poplatkov za správu úveru vo výške 60,- Sk mesačne, čo pri 49 mesačných splátkach predstavuje 2.940,- Sk a ako ďalší náklad spracovateľský poplatok 2.199,- Sk, celkový súčet uvedených súm predstavuje až 113.037,- Sk, čiže ide o navýšenie úverovej istiny až o 33.037,- Sk, čo je viac o 2.740,- Sk než v ÚZ vyčíslené celkové náklady spojené s úverom. Z toho vyplýva, že okrem absencie rozčlenenia súhrnnej mesačnej splátky v ÚZ na to koľko z nej má pripadnúť na splátku úverovej istiny a koľko na splátku úrokov, v ÚZ bola

nesprávne uvedená aj výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia ÚZ - t.j. náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, ktorej nedostatok je taktiež sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Táto sice v danom prípade nechýbala, ale bola uvedená v nesprávnej výške (nižšej než aká mala byť správne uvedená), t.j. v neprospech spotrebiteľa, čo možno dať na roveň toho, ako keby takáto náležitosť nebola vôbec uvedená.

Prioritným dôvodom, pre ktorý súd konštatoval, že úver poskytnutý postupcom žalovanému predmetnou ÚZ je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, je súdom konštatovaný nedostatok náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, keďže ako už bolo uvedené z ÚZ vyplývajúcej (len) súhrnnej splátky nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivej splátky predstavuje splátka na istinu úveru a koľko splátka na zmluvné úroky a koľko na prípadné poplatky. Pokiaľ ide o vyslovený právny záver, súd poukazuje napr. aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25.09.2014 sp. zn. 9Co/755/2014 a Krajského súdu v Trenčíne z 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia k danej otázke o. i. poukázal na to, že "účelu úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami "výška, počet a termíny splátok" viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom.

Ešte predtým ako súd pristúpil k vyčísleniu dlhu žalovaného zohľadniac konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého postupcom žalovanému na podklade ÚZ, sa súd zaoberal, či nejaká časť žalovanej istiny s ohľadom na splatnosť žalovaných splátok nie je premlčaná. S účinnosťou od 01.05.2014 s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z. (ZoOS), ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, prislúcha súdu povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offio prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi.

Podľa názoru súdu otázku premlčania nároku z predmetnej ÚZ ako zmluvy spotrebiteľskej je potrebné (na rozdiel od názoru prezentovaného žalobcom - jeho zástupcom) posudzovať podľa OZ. Súd ohľadne tohto právneho názoru poukazuje na početnú judikatúru súdov vyššieho stupňa, napr. na závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch sp. zn. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, sp. zn. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009... Na zmluvy uzavreté podľa ZoSÚ, pod ktorý spadá predmetná ÚZ, sa subsidiárne vzťahuje OZ. V spotrebiteľských zmluvách ide o vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom, ktorý daný úver prijíma na spotrebu, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou - predovšetkým ZoSÚ a ustanoveniami OZ. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu občianskoprávnú a nie podnikateľské právo. Aplikácia nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania, by poukazom na § 54 ods. 1 OZ znamenala zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Preto súd ohľadne premlčania a dĺžky premlčacej doby aplikoval ust. § 101 OZ, podľa ktorého je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nakoľko žalobca podal žalobu na tunajší súd až dňa 24.02.2014, ktorým dňom s poukazom na § 112 OZ došlo k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby, sú premlčané všetky nároky žalobcu z danej ÚZ, ktoré sa stali splatnými pred 24.02.2011. V súdnej veci súčasťou žalovanej istiny boli aj splátky splatné v období od 01.03.2010 do 01.02.2011 (12 splátok po 73,09 eura, t.j. celkovo 877,08 eura s uplatneným príslušenstvom z tejto sumy). Uvedený nárok, keďže nebol žalobcom, resp. ešte pred postúpením pohľadávky postupcom uplatnený na súde vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, je už premlčaným, a preto v uvedenej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd si neosvojil návrh zástupcu žalobcu, ktorý v súvislosti s aplikáciou zmienenej ustanovenia § 5b ZoOS navrhoval, aby súd na posúdenie ústavnosti daného ustanovenia podal návrh na konanie na Ústavný súd SR na posúdenie ústavnosti daného ustanovenia. Súd nemal pochybnosti (s ohľadom, že danú normu vyhodnotil ako normu procesného charakteru), že táto dopadá na všetky prebiehajúce konania v čase nadobudnutia účinnosti daného ustanovenia. Súd sa nestotožňuje s úvahou zástupcu žalobcu, že by

vznesenie námietky premlčania znamenalo zásah do zásad dobrých mravov. Súd dané ustanovenie dopadajúce výlučne na záväzky zo spotrebiteľských zmlúv považuje za jedno z ďalších legislatívnych opatrení, ktorých účelom je eliminovať faktickú nerovnováhu v spotrebiteľských vzťahoch nielen v štádiu kontraktačnom, kedy návrh zmluvy je pripravený dodávateľom a pre svoj formulárový charakter do neho spotrebiteľ podstatným spôsobom zasahovať nemôže, ale aj v následných štádiách pri uplatňovaní práv z takýchto zmlúv, ktorého účelom je, aby si dodávateľ včas uplatnil svoje peňažné nároky voči spotrebiteľovi a nespoliehal sa na možnú nevedomosť spotrebiteľa ohľadne premlčateľnosti peňažných nárokov zo záväzkových vzťahov, ktoré by si uplatnil voči spotrebiteľovi po uplynutí premlčacej doby. Navyiac v tomto prípade žalovaný s mierou takmer rovnajúcou sa istote ani nemá vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní voči nemu (s ohľadom na fikciu doručovania písomností žalovanému podľa § 48 ods. 4 poslednej vety O. s. p.), a preto z jeho strany by ani nebolo možné (ani ak by tak chcel urobiť) vzniesť námietku premlčania.

Ohľadne zvyšnej časti žalovanej istiny súd žalobe vyhovel len sčasti. Nakoľko pre nedostatky ÚZ majúce za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, žalobcovi možno voči žalovanému priznať len nárok na vrátenie doposiaľ nesplatennej časti poskytnutého úveru bez akéhokoľvek navýšenia a v rámci neho len tú časť, ktorá ešte nie je premlčaná, súd s ohľadom na dohodnutý spôsob splatenia úveru v 49 mesačných splátkach, z ktorých sa nepremlčalo 12 splátok (splátných v období od 01.03.2010 do 01.02.2011, výšku týchto splátok pomerovo (ponížil) tak, akoby bol celý poskytnutý úver (bez navýšenia) rovnomerne splácaný týmito splátkami tak ako mal byť splátkami v rovnakej výške splácaný aj s navýšením. Žalovanému bolo fakticky z dohodnutej výšky úveru 80.000,- Sk vyplatených 77.801,- Sk, čo je zrejme ako z ÚZ, tak aj z doručeného prehľadu pohybov na úverovom účte žalovaného (č. l. 96), keďže v súlade s ÚZ bol v prvom rade z prostriedkov úveru uhradený spracovateľský poplatok 2.199,- Sk, predstavujúci rozdiel uvedených súm. Takto skutočne vyplatenú istinu úveru (77.801,- Sk) súd vydellil počtom dojednaných mesačných splátok (49) a výsledok predstavuje výška mesačnej splátky istiny úveru (ak by bol úver týmito splátkami splácaný rovnomerne), a to suma 1.587,7755 Sk, t.j. 52,70 eura. Počtu 15 nepremlčaných (zo žalovaných) splátok zodpovedá suma 790,50 eura (52,70 eura x 15).

Preto s poukazom na uvedené súd žalobe vyhovel zo žalovanej istiny ohľadne sumy 790,50 eura.

Zároveň súd priznal žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku omeškania žalovaného, aplikovateľného v takomto znení s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c uvedeného nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na čas omeškania po 31.01.2013, úroky z omeškania v uplatnenej výške, nepresahujúcej (ani u jednej zo žalovaných splátok) výšku zákonných úrokov z omeškania, percentuálne uplatnený úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 790,50 eura za obdobie od 02.05.2012 až do jej zaplattenia. Súčasne vyčíslil uplatnený úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo splátok splátných od 01.03.2011 do 01.04.2012 vrátane (t.j. za obdobia ako ich žalobca špecifikoval pod bodom V žaloby), keď pri jeho vyčíslení vychádzal z výšky každej zo splátok v sume 52,70 eura, a to na sumu 41,44 eura.

Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorému by s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. prináležalo právo na náhradu pomernej časti vzniknutých trov ako účastníkovi majúcemu prevažný úspech vo veci, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy v nejakej konkrétnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).